

Finansloven gennem en lang Narrække er kommen ind paa, at man gaar i høj Grad i Detail og indskrænker sig i mange Punkter til, hvad man i daglig Tale kalder Pindshuggeri i Stedet for, hvor der er Tale om Revision af Statsregnskabet, i store Træk at give en Karakteristik af den Maade, hvorpaa Statsregnskabet stemmer med Finansloven.

Udvalgets Flertal — det er alene paa dettes Begne jeg taler, og jeg skal afvente, naar det ærede Mindretals Ordfører har haft Ordet, for muligt at imødegaa, hvad han kan have at bemærke mod mig — har paa ny endvidere fremdraget det Spørgsmaal, som allerede i Fjor og ogsaa tidligere har været gjort til Genstand for Diskussion her i Tinget, nemlig Betingelserne for Nødvendigheden af at faa en vis Udgift for Statsregnskabet hjemlet ved en udtrykkelig Bevilling enten paa selve Finansloven eller paa en Tillægsbevillingslov. Det er nu ingenlunde Udvalgets Flertals Mening ikke at ville ønske, at det bliver paaset, at Grundlovens § 49 strengt bliver overholdt, og at saa vidt muligt enhver Udgift virkelig er hjemlet ved en Finanslov eller en Tillægsbevillingslov. Smidlertid kan der jo møde Tilfælde, hvor det at drive dette Forlangende til dets yderste Konsekvens vil lægge Administrationen ganske overordentlige og unødvendige Bømskeligheder i Vejen, og hvor derfor i mange Tilfælde Administrationen med en vis Nødvendighed er henbist til og ogsaa efter Flertallets Mening maa have Ret til paa dets Ansvar at afholde en Udgift, selv om det er en Overskridelse af den givne Bevilling, mod at hele dette Spørgsmaal bliver henbist til Statsrevisionens Overvejelse og eventuel Indstilling til Tingene. Vi gaa nemlig ud fra, at hvor der er Spørgsmaal om en Bevilling paa Finansloven, som ikke er bestemt begrænset, men i Følge sin Natur nærmest maa betragtes som kalkulatorisk, der vil i Reglen ikke Overskridelsen medføre Nødvendigheden af en Bevilling paa en Tillægsbevillingslov. Det er kun i de Tilfælde, hvor det foreligger en bestemt begrænset Bevilling i et vist Djemed, og hvor det bliver anset nødvendigt eller ønskeligt at overskride denne skarpt begrænsede Bevilling, at en Tillægsbevilling er nødvendig, eller hvor man har en Sum stillet til Raadighed i et vist bestemt Djemed paa Grundlag af visse bestemte Forudsætninger, og Administrationen ved Anvendelsen af dette Beløb finder, at det kunde være ønskeligt at anvende den i nogen anden Retning end den, der ligger til Grund for Bevillingens Givelse. I saadanne Tilfælde bør dette ikke kunne ske, uden at den bevilgende

Nødvendighed har haft Bejlighed til forud at sanktionere dette. I alle andre Tilfælde tror imidlertid Flertallet, at det meget vel stemmer med Grundlovens Bestemmelser og derhos er i høj Grad i den fri Administrations Tarv, at man ikke tager det saa overordentlig strengt med, at enhver som helst Overskridelse paa Budgettet skal være Genstand for Tillægsbevilling. Der kommer derhos undertiden i det praktiske Liv Tilfælde frem, hvor det slet ikke er muligt for Regeringen at skaffe sig Tillægsbevilling, f. Eks. en Udgift, der viser sig efter dens Opfattelse nødvendig i Slutningen af Finansaaret, hvor Finansloven har været til 3dje Behandling i det andet Ting, og hvor Tillægsbevillingsloven allerede er bleven indgivet og har været undergIVEN Behandling. Der vilde det jo i mange Tilfælde være umuligt at skaffe sig den fornødne Bevilling, og det kan ogsaa være, at Beslutningen om at afholde en saadan Udgift bliver taget paa et saadant Tidspunkt, men at selve Udgiften først kommer frem noget senere, nemlig i det følgende Kvartal, som jo i Reglen betegnes som Supplementskvartal til det foregaaende Aars Regnskab. Det er altsaa et Spørgsmaal, som ikke er nyt her, og som heller ikke foreligger til det høje Tings Beslutning, men kun fremdrages af Flertallet som et Emne for en Diskussion, og der tror Flertallet gennem mig at maatte fremsætte den Opfattelse, som jeg nu har søgt at give Udtryk.

Det er gaaende ud fra denne Betragtning om Nødvendigheden af særlig Bevilling for adskillige Udgifter, at Flertallet paa forskellige Punkter ikke er entigt med den ærede Statsrevision i de Bemærkninger, den har knyttet til enkelte Poster af det foreliggende Regnskab. I de fleste Tilfælde have dog de Bemærkninger, som Statsrevisionen har knyttet til overskridende Beløb, ikke givet os Anledning til at fremsætte nogen afvigende Opfattelse; i de fleste Tilfælde ere vi i den Henseende enige med den ærede Statsrevision, det er kun i nogle faa Tilfælde, fem Tilfælde, at vi i den Henseende have en fra Statsrevisionen afvigende Opfattelse, og alene disse fem Tilfælde skal jeg tillade mig at fige nogle Ord om, idet vi i øvrigt skulle lade det andet, hvor vi ere enige med Statsrevisionen, ligge, da det jo, som alt bemærket, ikke er Genstand for Afstemning her i Tinget, men kun Genstand for Diskussion.

Den første Post, hvor vi ikke stemme overens med Statsrevisionen, findes i vor Betænkning (Tillæg B. Sp. 57) og angaar nogle Udgifter, som ere afholdte under Domænerne, under „Konto 3. Kirkeudgifter.“ Denne Konto er ikke overskredet. Der er for